

Eitt ljós á gøtu míni

Dyrnar

v/ Karl N. Hansen

„Eg eri dyrnar. Gongur nakar inn um meg, skal hann verða bjargaður“

(Johs. 10,9)

Hvussu kemur ein inn í eini hús? Ja, men hatta er jú ein býttur spurningur. Vit vita jú øll, at skalt tú inn í eini hús, so mást tú sjálvandi gjøgnum dyrnar. Sjálvandi hendir tað, at tjóvar, ið onki hava at gera í húsinum, royndu at koma inn gjøgnum eitt vindeyg. Men øll, sum eru vælkommin í húsinum, fara gjøgnum dyrnar.

Hvussu kemur ein inn í Guds ríki? Hvussu verður ein frelstur? Hetta er tann stóri spurningurin, sum Jesus svarar á, tá hann sigur um seg sjálv: „Eg eri dyrnar. Gongur nakar inn um meg, skal hann verða bjargaður“. So hevur Guds ríki altso einar dyr, sum farast má inn um, um ein vil verða frelstur. Dyrnar inn til Guds ríkis gleði og dyrd eita Jesus. Bert gjøgnum hann kann ein menniskja verða frelst og fáa sess í Guds ríki.

Mong halda, at aðrar dyr eru inn í Guds ríki. Dyrnar, sum flestu menniskju halda føra inn í Guds ríki, eru gerningar. Summi halda, at tey kunna fáa frið við Gud orsakað av gerningum, sum tey ikki gera. Tey halda, tá eg ikki havi gjørt nakra stóra synd, sum ger øðrum stóran skaða, so má eisini vera ein sessur til mín í Guds ríki. Onnur halda, at hetta ber ikki til, tað er ov lítið bert at halda seg til okkurt, sum ein ikki hevur gjørt. Nei, halda tey, tað má vera tað góða, ið eg havi gjørt, sum eru dyr mínar inn í Guds ríki. Ti ein heldur, at Guds ríki er fyri góð menniskju, sum veruliga hava gjørt nakað gott her í heiminum.

Men hetta er ikki so, her mistekur ein seg. Ti Jesus segði ikki, at hann er ein av durum inn í Guds ríki. Nei, hann segði: „Eg eri dyrnar“. Tað merkir, at tað eru ikki aðrar dyr til. Ongin sleppur inn í Guds ríki, av tí at til eru syndir, sum ein ikki hevur gjørt ella góðar gerðir, ið ein hevur gjørt. Men at Jesus er dyrnar merkir eisini, at øll, sum koma til Jesus, so sum tey eru fyri at fáa alt frá honum, bliva frelst. Tað er nevniliga bert gjøgnum alt tað, Jesus hevur gjørt fyri okkum, at vit kunnu bliva frelst til eitt liv í Guds ríki.

Tað er undurfult, hvat hendir við teimum, sum ganga inn um dyrnar í Guds ríki. Vit koma til Jesus sum glataðir syndarar, sum bert hava uppiborið dóm og revsng. Men gjøgnum Jesus og gerningar hansara fyri okkum kunna vit ganga inn í Guds ríki og koma fram fyri Gud sum hansara kæru og elskaðu børn. Størri broyting kann ikki hugsast. Og hetta stóra hendir øllum teimum, ið við dópi og trúgv á Jesus ganga inn gjøgnum dyrnar.

Gudstænastur 3. sunnudag eftir trettanda

Havnar kirkja: Hans J. Joensen, altargongd
Vesturkirkjan: Kjartan Mørkøre, altargongd
Nólsoy: Aksel Tórgarð
Kirkjubøur: Hogni Poulsen
Vestmanna: Marjun Bæk kl. 12.00
Funningur: Emil Olsen kl. 12.00, altargongd
Selatrað: Peter Petersen kl. 12.00, altargongd
Søldarfjørður: Jákup Kass kl. 11.00, altargongd
Fuglafjørður: Torkil Beder, altargongd. Talvan gongur til frama fyri nýggja orglið.
Klaksvík: Elsa Funding
Árnafjørður: Henning Bøgesvang
Viðareidi: Jógvan Johansen kl. 11.00
Sørvágur: David Johannesen kl. 12.00, altargongd
Sandur: Jákup R. Hansen kl. 12.00, altargongd
Famien: Jónsvein Bech kl. 12.00

Ungmannadeildin í KFUK

Mánakvöldið klokkan 19.30 verður fundur við P.M. Danielsen, lærara.

Evni: Tey har úti í filmi og talu.

Várgleði

motir týsdagin klokkan 16.00.

Aðalfundurinn

hjá KFUK í Havn verður sunnudagin 15. februar klokkan 15.00 (sí lýsing í blaðnum í dag).

Vælkomið
litla barn

21. januar fingur
Hansa og Petur Ras-
mussen, Saltnes, ein
son.

23. januar fingur
Guðrun Mikkelsen og
Eyðun Dal-Christiansen,
Tórshavn, ein
son.

23. januar fingur Liv
Djurhuus, Sandur og
Kaisten Lognberg,
Skopun, ein son.

24. januar fingur Ruth
Arge og Jan Erik
Hansen, Tórshavn,
ein son.

24. januar fingur Hel-
ena Dam og Christian
M. Poulsen, Tórshavn,
eina dóttur.

24. januar fingur
Andrea og Jonhard
Joensen, Sandavágur,
eina dóttur.

25. januar fingur Odd-
vør og Hanus Iver-
sen, Tórshavn, eina
dóttur.

26. januar fingur Anna
og Óli Simonsen,
Tórshavn, eina dóttur.

26. januar fingur Frið-
bjørg og Patsy Jen-
sen, Sandur, ein son.

26. januar fingur Lis
og Ingolf Weihe,
Selatrað, eina dóttur.

27. januar fingur Sús-
anna og Fróði Helms-
dal, Tórshavn, eina
dóttur.

28. januar fingur
Eyðna og Svann
Berg, Strendur, eina
dóttur.

Filmur og fátæk fljóð

Tey veiku og fátæku í
hásæti í norðurlandskari
filmsstevnu í Finnlandi

Annaðhvørt ár er Norðurlandsk Filmsstevna. Sætta stevnan varð hildin á Hanaholmen, uttanfyri Helsinki, 22.-25. janúar. Filmsfólk í Norðurlondum leggja stóran dent á at lýsa »botnin« í samfelagnum; viðurskipti teirra veiku og fátæku. Ið hvussu so er sást eingin stórbær glæstrisøga á Hanaholmen.

19. öld á filmi

Nýggju norðurlandsku filmarnir lóta eisini aftur eftir; gitni svenski leikstjórin Tor M. Torstad, leita aftur til seinnu helvt av 19. öld. Hin fyrri við filminum »Örmens väg på Halleberget«, sum byggir á søgu Torgny Lindgrens. Hin seinni, norski, við filminum »Nattseileren«, ið lýsir harðbalið liv við veðurbardu strendur Norðurnoregs 1877. Hesin filmurin gerst tó eisini eitt livsjáttandi og stundum skemtligt ævintýr.

Moa til Føroya

Í filminum »Moa« hitta vit svenska rithøvundin Moa Martinson; vit skriva nú 1925 og hon er 35 ára gomul og framfúsin »proletarforfattarinna«. Við fimm børnum stríðist hon fyri rætti hins einstaka til eitt verdugt liv — eisini í smáanna Sveriki. Moa giftist eisini við blaðungu Harry Martinson. Møguliga veðrður hetta til ein film afturat, sigur leikstjórin. Seinni í ár verður høvi hjá føroyingum at siggja filmin um Moa. Tá kemur leikstjórin Anders Wahlgren til Føroya við filminum.

Tove Ditlevsen

Vit eru nú í vesaligum verkannaumhvøvi á Vesturbrúgv í Keypmannahavn. Tíðarskeiðið er 1930'ini; søgur og yrkingar Tove Ditlevsens hava verið grundarlagið, tá 72 ára gamla Astrid Henning-Jensen fór undir at gera filmin »Barndommens Gade«. Vit fáa innlit í triggar týðandi mánaðir í livi Esters — meistarliga leikt av uagu Sofiu Graa-

bøl. Eisini her eru vit »ganz unten«; Ester er úr fátækum verkannaheimi. Men dreymarnir bera hana út í viði Verð; Ester vinnur!

Hart Asfalt í Oslo

Norski leikstjórin Sølve Skagen førir okkum við óhugnaligari ferð inni í 80'ini. »Hard Asfalt« lýsir samfelagsins sanna botnfal; við stóði í sannari dagbók hjá narkoskøkju úr Oslo, er filmurin ein syrgilig søga um unga gentu, sum í norska høvudsstaðnum fellir til narkotika og rúsdrekka. SAMAN við vinmanninum, sum dæmar væl hitt sterka, roynir hon av øllum alvi at gerast leys av hesi misnýtslu. Hon gerst við barn, og megin viknar. Eins og týski filmurin um »Kristiane F« ein áhuga-verdur leikur við framúr góðum spæli.

Aki Kaurismäki

Á stórum filmsstevnum hittast ummælarar og journalistar úr fleiri londum. Júst av hesi orsök er tað ofta, at serstakir filmar og leikstjórar vinna frama.

Ein av hesum »serligu« leikstjórum er ungi finni Aki Kaurismäki. Hann hevur gjørt fleiri filmar, sum eisini hava verið sýndir víða um. Sjónvarp Føroya hevur eisini verið við; nakað herfyri sýndu teir filmin »Revsing og brotsverk« (1983), sum byggir á stóru søgu Dostojevskis.

Millum best umtóktu finnað á filmsstevnu í Finnlandi í ár, var filmur Kaurismäkis »Varjoja paratiisissa« (Skuggar í paradisi), ein login ástarsøga millum ein tápuligan bukkumann og eina mis-hátta krumbagentu. Tey duga nóg illa at mábera seg; men í hesum beinrakna glæntileiki sæst, hvussu ástin tó vinnur á øllum; eisini teirri manninkan teimum er fyri, tá tey ikki sleppa inn á finu

Lýsið í sosialinum